

сящникъ-тъ ся уплаши, като разбра че е Римлянинъ, и защото го бѣше вързалъ. На утринъ-тъ като искаше да разумѣ истинъ-тъ, въ какво го обвиняватъ Иудей-тъ, развърза го отъ върски-тъ, и повелѣ да дойдѣтъ първосвященници-тъ и всичкій-тъ имъ съборъ, а доведе долу и Павла та го постави прѣдъ тѣхъ.

ГЛАВА 23.

1 И погледнѣ Павелъ на съборъ-тъ и рече: Мажіе братіе, до тойзи день азъ съмъ живѣлъ прѣдъ Бога съсъ цѣлѣ добръхъ совѣсть. А първосвященникъ-тъ Ананія повелѣ на прѣдстоящи-тъ да го ударятъ по уста-та. Тогази Павелъ му рече: Богъ ще удари тебе, стѣно варосана; и ты си сѣдишъ да мя сѣдишь по законъ-тъ, а противъ законъ-тъ ли повелѣвашъ да мя бѣжтъ? А прѣдстоящи-тъ рекохъ: Първосвященникъ-тъ ли Божій хулишь? И Павелъ рече: Не знаяхъ, братіе, че е първосвященникъ; защото е писано: "Да не зло-словить начальникъ-тъ на народа си." И понеже разумѣ Павелъ че една-та часть сѣхъ Саддукеи, а друга-та Фарисей, извика въ съборъ-тъ: Мажіе братіе, азъ съмъ Фарисей, сынъ Фарисеовъ; сѣдятъ мя *за надеждѣ-тъ и въскръсненіе-то на мъртвы-тъ. И когато рече това, станѣхъ распря между Фарисей-тъ и Саддукеи-тъ; и раздвои ся множество-то. *Защото Саддукеи-тъ казувать, че нѣма въскръсненіе, нито ангель, нито духъ; а Фарисей-тъ исповѣдувать и двѣ-тъ. И станѣхъ глѣчка голѣма, и дигнахъ ся книжници-тъ отъ Фарисейскъ-тъ странѣ, прѣспирахъ ся и казувахъ: "Никое зло не намѣруваме въ тогоузъ чловѣка, и ако му е говорилъ духъ или ангель, да ся не противимъ Богу. И понеже станѣхъ распря-та голѣма, убоя ся тысячникъ-тъ да не бы да раскъснѣхъ Павла, и повелѣ да слѣзе войска-та и да го грабне отъ помежду имъ и да го заведе въ крѣпость-тъ.

11 И въ идущъ-тъ ноцъ яви му ся Господъ и рече: Държай, Павле, защото както свидѣтелствува за мене въ Иерусалимъ, така трѣбва да свидѣтелствуваши и въ Римѣ. И като съмнѣхъ, нѣкои отъ Иудей-тъ направихъ съзаклѣтіе, и ся турихъ подъ проклѣтіѣ, и рекохъ нито да ядѣтъ нито да пѣжтъ, додѣ не убѣжтъ Павла.

13 И тѣзи които направихъ това съзаклѣтіе бѣхъ повече отъ четиридесетъ души. Тѣ дойдохъ при първосвященници-тъ и при старѣйшины-тъ и рекохъ: Подъ проклѣ-

тіѣхъ турихмы себе си, да не вкусимъ нищо доклѣ не убѣимъ Павла. Сега прочее вы съсъ съборъ-тъ явѣте на тысячника да го доведе утрѣ долу при васъ, като да искате ужъ да разумѣте по извѣстню за него; а ный, прѣди да наближи той, готови сме да го убѣимъ. Като чу тозъ заговоръ Павловый-тъ сестринъ сынъ, дойде и влѣзе въ крѣпость-тъ та извѣсти на Павла. И Павелъ повыка едного отъ стотницы-тъ и рече му: Заведи това момче, при тысячника; защото има да му обади нѣщо. И той го зѣ, заведе го при тысячника, и казува: Запрѣный-тъ Павелъ мя повыка, и ми ся примоли да доведѣ тойзи момъкъ при тебе, защото има нѣщо да ти каже. А тысячникъ-тъ го зѣ за рѣжъ, и като ся оттели на самѣ попыта: Що е това което имашъ да ми обадишь? А той рече: "Иудей-тъ ся нагласихъ да тя умолятъ да заведешь утрѣ Павла долу въ съборъ-тъ, ужъ че иматъ да пытать нѣщо по точно за него. А ты недѣй ги слуша, защото го причакувать повече отъ четиридесетъ души отъ тѣхъ които ся турихъ подъ проклѣтіѣхъ ни да ядѣтъ, ни да пѣжтъ, додѣ го не убѣжтъ; и сега сѣхъ готови, чакаятъ само да имъ ся вре-чѣнь. И тѣй тысячникъ-тъ остави момче-то да си иде, като му зарѣча: Да не кажешъ никому че ми ся явилъ това.

23 И повыка двамина отъ стотницы-тъ и рече имъ: Пригответѣ двѣстѣ войны нѣши, и седмдесетъ конницы, и двѣстѣ стрѣлцы отъ третій-тъ часть на ноцъ-тъх да идѣтъ до Кесаріѣхъ: Пригответѣ и скотове, да въскачатъ Павла и да го отвѣдѣтъ безопасно до управителя Феликса. Написа и писмо, което имаше слѣдующе-то съдържаніе: Отъ Клавдія Лисіѣхъ честитому управителю Феликсу поздравленіе.

27 *Тогози чловѣка, когото Иудей-тъ бѣхъ уловили и цѣхъхъ да го убѣжтъ, пристигнѣхъ съ войскъ-тъх и го избавихъ, понеже ся научихъ че е Римлянинъ. И като искахъ да разумѣхъ причинъ-тъх, за ко-ѣхъ го обвинявахъ, низведохъ го на съборъ-тъ имъ; И намѣрихъ го обвиняванъ за въпроси отъ закона имъ; и нѣмаше обаче никакъхъ погрѣшнѣхъ достойнѣхъ за смърть или за оковы. И понеже ми подказахъ че има да стане отъ Иудей-тъ навѣтъ врагъ нечистота на тогоузъ чловѣка, тозъ часть го испратихъ при тебе, като зарѣчахъ и на обвинители-тъ му да си кажѣтъ прѣдъ тебе което иматъ върхъ него. Здравъ бѣди.

31 И тѣй войни-тъ, споредъ даденъ-тъх

а Гл. 24; 16. 1 Кор. 4; 4. 2 Кор. 1; 12. 4; 2. 2 Тим. 1; 3. Евр. 13; 18. б 3 Пар. 22; 24. 1ер. 20; 2. Іован. 18; 22. в Лев. 19; 35. Втор. 25; 1. 2. Іован. 7; 51.

г Гл. 24; 17. д Исх. 22; 28. Еккл. 10; 20. 2 Пет. 2; 10. Іуд. 8. е Гл. 26; 5. Фил. 3; 5. ж Гл. 24; 15, 21. 26; 6. 28; 20. з Мат. 22; 23. Мар. 12; 18.

Іук. 20; 27. и Гл. 25; 25. 26; 31. і Гл. 22; 7, 17, 18. к Гл. 5; 39. л Гл. 18; 9. 27; 23. 24. м Ст. 21. 30. Гл. 25; 3. н Ст. 12.

о Гл. 21; 33. 24; 7. п Гл. 22; 30. р Гл. 18; 15. 25; 19. с Гл. 26; 31. т Ст. 20. у Гл. 24; 8. 25; 5.